

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR

INCA 24 DE FEBRER DE 1917

Núm. 113

PAGAMENT A LA BASTRETA.

Un trimestre. Una pesseta

ELS QUATRE CAMINS

Una vegada era un pare que tenia quatre fills: un de gran, dos de mitjans i un de petit. Un dia va caure malalt, i com que era una miqueta deixat, se va morir sense tenir temps de dir als fills el que havien de fer.

Mort el pare, els fills se'n van anar pel món, caminant, caminant sense saber aont anar, fins que arribaren davant de quatre camins. El primer de la esquerra portava un lleter que deia: *Camí per ser ric*. El segon ne portava un que deia: *Camí per a ser feliç*. El tercer portava: *Camí per a ser poderós*. El de la dreta era: *Camí per a ser bó*.

Els quatre germans passaren un dia sencer, amb sa nit, disputant quin camí seguirien, i no's varem entendre; de manera que cada germà seguí el que més li agradà. Varen despedir-se, doncs, amb una abraçada, i el germà gran entrà pel camí de la riquesa. Al portal va trobar el dimoni, que li va dir: «Si em creus seràs ric. Escolta: l'home ha nascut per a la riquesa i tot pot fer-ho per tal d'assolir-la. No estimaràs més que l'or. Te vendràs fins l'ànima per l'or. Guardaràs l'or ben tancat en caixes de ferro. Al pobre que te'l demani li giraràs la esquena. L'or serà ton Déu i jo serà el seu profeta.»

Tot aixó va complir al peu de la lletra i tots els negocis li sortien rodons. Les unces, no sé per quin misteri, totes rodolaven a la seva caixa. Fou avar primer, estafador i lladre més tart, usurer després. Quan passava un apuro cridava el *profeta*, i el dimoni no li faltà mai, i fou ric, molt ric, mes ric que ningú; i quan se posava a comptar l'or hi passava quatre dies i quatre nits.

El germà segon les enfilà pel camí del plaer. Al portal va trobar una dama hermosa que li va dir: «Si em creus seràs feliç. Escolta: l'home ha nascut per fruir, i pot abraçar tot el que li dona gust. Ton Déu serà el teu ventre i a ell sol servirà. Te burllaràs de les donzelles que t'estimin i deshonraràs la muller de ton proisme. Menjaràs i beuraràs la millor cosa i trobaràs músiques agradoses que't portin una són llarga.»

I ell ho va seguir al peu de la lletra; ho va fastar tot, ho va disfrutar tot. Primer fou luxuriós i després glotut i més tard borrat-

xo. I aquella dona li donà un remei per a ferir tot el que desitjava.

El germà terser seguí pel camí de la grandesa. Al portal va trobar un soldat ple de galons i medalles amb un plomer de tres pams al cap, que li va dir: «Si em creus seràs poderós. Escolta: l'home ha nascut per dominar, i per ser primer pot passar per damunt tot. Adularàs qui et pugui servir i treuràs del mapa qui et destorbi. Faràs guerres sense pietat i t'enfilaràs amb la sang i la suor dels altres.»

I ell ho va seguir al peu de la lletra; la vida de sos servidors era seva, i la hisenda de sos servidors també era seva. Primer fou soldat i després general i més tard rei. I aquell soldat va ajudar-lo a conquerir la meitat de la terra.

El germà petit tot plorant i fremolant, va ficar-se pel camí de la bondat. Al portal va trobar un àngel bo més blanc que la neu el qual li va aixugar les llàgrimes i li va dir: «Si em creus seràs ric i feliç i poderós, mes no en eixa terra. L'home ha nascut per treballar en el servei de Déu aquí i disfrutar d'Ell en altra vida millor: Amaràs ton Déu i Senyor. Per amor d'Ell amaràs també ton proisme. No tindràs ni orgull, ni avaricia, ni luxuria ni ira, ni enveja, ni gula ni pere-sa.»

I a fe que li va costar, mes ell ho va seguir al peu de la lletra i a Déu li deia pare i al proisme germà.

Començà per ser humil, després fou caritatiu i acabà per ser piadós.

I els quatre germans varen passar molts dies i molts anys que no's vegeren i que no sentiren a dir res l'un de l'altre, fins que després de cinquanta anys varen trobar-se en una gran plaça que no tenia més que una sortida i aquesta sortida era un camí negre i fosc que tenia un portal i damunt un lleter que deia: *MORT*. Darrera del portal treia el nas una velloja desdentegada que portava una dalla.

Com germans que eren s'abraçaren i es contaren sa vida.

El germà gran portava una corrua de carros carregats d'or, mes estava trist.

El germà segon una de cotxes amb hermoses dames, mes estava trist també.

El germà terser, un gran seguici de generals i tropes, mes també, estava trist.

El germà petit portava les mans a la but-

xaca, i xiulava i cantava. I al veure tristos a sos germans parà de xiular i amb greu pena els digué: «Germans, us heveu errat. Pel portal de la mort no passaràn ni els carros d'or, ni els cotxes de dames, ni els exercits. ¿On teniu les bones obres? ¿No'n porteu? ¿Què serà de vosaltres!»

Mes ells se'n rigueren de tanta ignocència.

L'un digué: «Amb or tot se compra.»

I l'altre: «Amb trapes tot s'alcança.»

I el tercer: «Tot se conquesta a canoades.»

De com varen passar el portal i del que després va succeir ho acabarem de contar en un altre article.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de bon seny)

INÉDITA

SORTINT DE LA SEU

Pastor bone in populo.

Pasau y dolçament a vostron pas

el cor se reculleix y s'agombola;

vostre plàcid esguard ple d'auríola

beneheix com asperges de solpàs.

La flor de benvolensa tan suau

sonriu en vostres llabis, asquisida,

el sant aroma de que n'es reblida

deixa l'estela d'una dolça pau,

Per beure un glop de cèlica rosada

la multitud eus volta assedegada;

el pas feis devenir mes lent y breu,

vostra mà que indulgencies irradià

s'allarga paternal y acaricia,

repartint tot arreu el bé de Deu.

M. J. P.

BARBARIE

Nuestro buen colega *La Veu d'Inca* ha inicia-

do, de algunas semanas a esta parte, una campa-

ña contra las riñas de perros. Y es preciso que

todos, que toda la prensa, se adhiera a las exclamaciones del compañero inquense para que, de

una vez, la autoridad se entere de lo que está

ocurriendo y cumpla con su deber no permitien-

do que se repitan los bárbaros espectáculos men-

cionados.

Porque ya se ha llegada al colmo de la bestia-

lidad, consentida y tolerada, a pesar de todos lo

Códigos, de todas las ordenanzas y de todos los buenos sentimientos humanos. Los detalles que *La Veu d'Inca* da sobre una de esas peleas (que tuvo lugar el día 23 del pasado, a las tres de la tarde, en medio de la plaza, en Campanet, ante unas cuatro mil personas) espeluznan y sublevan el ánimo más templado. Luego como digno coronamiento de tanta vergüenza, la entrada triunfal, con acompañamiento de orquesta, del perro vencedor, en su villa natal, que, en el caso que nos ocupa, era *La Puebla*.

Y las autoridades, repetimos por tercera vez, sin hacer nada, sin dar un paso ni una orden. Las autoridades no se enteran o no hacen caso de tales hechos. ¡Si precisamente Madrid—el Madrid supremo, definidor e introductor de sanas costumbres—les ofrece el ejemplo de una lucha horrible entre un toro y un tigre, *celebrada* no ha mucho, con la consiguiente, y casi única protesta de Eugenio Noel!

No; no hay que confiar en las autoridades. Con el consentimiento o contra la voluntad de ellas, pública o clandestinamente, el pueblo ignorante y estúpido se dedicará a la contemplación de esos bárbaros espectáculos. Lo que hace falta es educación, mucha educación en las clases humildes; menos *pluscuamperfecto* que diría Unamuno, y mejores sentimientos, y más humanidad, más corazón. Lo que hace falta es declarar una guerra, lo más intensa posible, contra las fiestas de sangre, contra esa idiotéz de pueblo decadente que goza en las luchas repugnantes, elevadas a la categoría de *fiestas nacionales*.

Si ante el temor de una revolución retrógrada, se consienten las corridas de toros, también pueden prohibirse las riñas de perros y de gallos. Es preciso, pues, evitar, como principio, el pernicioso ejemplo de la fiesta nacional; y perseguir, en Mallorca como al peor de los contrabandos, toda importación de la España de Pandereta, de los chulos, de los navajeros y de los astros taurinos.

Y al mismo tiempo, que los maestros y los cura-párrocos se cuiden de infiltrar en el alma de sus discípulos y feligreses un santo horror contra los placeres sádicos; y sea llevado a presidio, por criminal y por inhumano, aquel que trafique con la sangre de su perro; y sean castigados con severidad los que jueguen menudas o cuantiosas sumas al azar de los colmillos de uno de esos animales domésticos; o con la seguridad de robar impunemente al prójimo gracias a la complicidad de un bochero vil que ha dado inyecciones mortíferas o enroventes a uno de las bestias o antes de empezar la lucha.

JUAN ESTELRICH.

De «El Soller»

MEMENTO HOMO...

La vida del homo es
sols una vana quimera;
neix y, esperant viure a-pler,
trabais y dol lo turmentan.

La Mort té s'espasa nua
demunt nostros caps, qui penja
llogada fluxa am un fil...
y ninguns en feim cas d'ella.

Alsém els uis de nostra ànima
y mirém com lluu severa,
en tant que, de cop-descuyd
se romp aquell fil, per sempre!

La Mort es la gran Senyora
de ca-nostra y sols nos resta

una fosca sepultura
ahont dexar la calavera.

Esta patent veritat,
homo; am ton seny considera,
y veuràs com, en la terra,
no posehím altra hisenda...

HOMENATGE ALS PARLAMENTARIS AUTONOMISTES

Diu «La Veu de Mallorca»:

També la nostra illa vol tenir la seva representació en l'Album d'Homenatge als parlamentaris regionalistes de Catalunya per ses brillantíssimes campanyes de 1916. Els amics de LA VEU DE MALLORCA han començat la noble tasca de recullir firmes per a l'album esmentat. Veus-aquí una obra d'honorament i de gratitud a la qual tots els ciutadans conscients deurien aportar-hi son concurs entusiaste i decidit.

Els que tenim la fortuna de servir fidelitat al nostre imperatiu patriòtic, militant en les files dels exèrcits autonomistes, siguin d'un o altre matís, hem d'estampar la nostra firma expontaniament i amb diligència, car a l'honorar als que tant autènticament han sabut proclamar les aspiracions autonòmiques del seu poble ens honoren a nosaltres mateixos.

Els que, sense militar en les files actives del nacionalisme, tenen interessos dels quals el parlamentaris catalans n'han fet la defensa i la propulsió més decidida intel·ligent i abnegada, han de voler posar també son nom en l'Album per gratitud i per imperiosa conveniència. No s'ha d'oblidar que el plet està encara en tramitació i que s'apropen les hores més dures de la lluita entre la producció i la inercia, entre el treball i la oligarquia burocràtica, entre la vida del poble i la voracitat del fisc.

Mallorquines

MOLT BE PER LES JOVES POBLERES!

Si en un dels números passats posaren en ridícul l'entusiasme que's prenen a Sa Pobla per les bregues caneres, plau-nos avui consignar un detall pintoresc *dels darrers dies*; en aqueix poble, que'ns fou gratíssim.

Quina fou nostra sorpresa al entrar a la plaça a on pocs dies abans fou glorificat un ca, i trobar-la llavors plena de gentils joves netes que's passaven, vestides graciosament amb els gonnells, gipó i volant de l'avia, serioses, temeroses de mal-metre aquelles relliquies, que conserven com un tresor preuat.

Quantes padrinetes degueren recordar els bells temps de sa juvenesa, veient a ses netes ornades amb els vestits que elles portaven, amb aquell gipó que sentí els batecs amorosos de son cor i sentia llavors semblants batecs dels cors de ses netes resplandentes d'amor.

Ja seria molt millor que en lloc de disfressar-se les joves mallorquines amb quatre flocs i pellerings, se posasen les robes que'ls deixà l'avia, i que tant les escau.

Fent-ho així no perdrien res i... al manco les

llevarien les arnes, que han emprès aquesta tasca de destrucció per lo poc que's recorden molts nets de sos avis.

CONFERENCIA DEL P. ALCOVER

Ben interessant va ser la conferència que donà dimecres passat en el Museu Diocesà de Ciutat el P. Miquel Alcover, sobre l'importància històrica de les murades de nostra Ciutat mallorquina: Feu el P. Alcover una relació de les èpoques històriques que han vistes passar.

Amb l'ajuda de projeccions i un mapa descrigué lo que devien ésser i lo que són en la actualitat les murades romanes.

La falta de temps no li permeté descriure les segones murades romanes, les cristianes de l'èdat mitja i les modernes d'en Fratin, que descriurà, si a Deu plau, en un'altre conferència.

El P. Alcover fou molt aplaudit per la selecta concurrència.

«NOSTRA PARLA»

Llegim que la patriòtica agrupació «Nostra parla» integrada per elements de Catalunya, València, Mallorca i Rosselló, es proposa celebrar actes públics de propaganda en defensa de nostra idioma, a les poblacions més importants de Catalunya Mallorca i València amb la cooperació dels elements autonomistes d'aquestes terres.

Els primers actes ja han comensat i esperam ja amb ansia que'ns toqui el torn a nosaltres mallorquins.

REBIR LO NYIC.

Noves d'Inca

CONFERENCIES

La Junta Directiva del Círcol d'Obrers Catòlics, està organisant unes conferencies de cultura educativa que tendran lloc els diumenges de Corema de 8 i mitja a 10 de la nit.

De no sufrir variació es donaran amb aqueix orde.

Segon diumenge: El M. I. Mn. Antoni Mria Alcover, Canonge Doctoral, sobre *Historia filològica* de Llengua Catalana.

Tercer diumenge: El Pare Cassulleras, Prior de la Missió, sobre el sistema de l'Ensenyansa *Montesoria*.

Quart diumenge: El M. I. Mn. Joan Quetglas, Canonge, sobre *Litúrgia Sagrada*.

Quint diumenge: D. Sebastià Amengual, sobre vulgarisació d'higiene i curació de *la Tuberculosis*.

Ademés, el Círcol, celebrarà una vel·lada literari-musical adreçada a Sant Josep, per la seva festivitat.

Molt solemnes han resultat les corant-hores dedicades al Cor de Jesús que s'han fetes a nostra Parroquia els dies de carnaval. El Pare Redal de l'Ordre de Predicadors, en la eloqüència que sab fer-ho, prenuccià quatre sermons en castellà. Tots els vespres s'és cantada la Coroneta d'or dels SS. CC. de Jesús i Maria, prenguent-hi part el poble, amb una dolçura i afinament que eleva l'esperit.

Una vegada més ha demostrat, Mossen Guillem Pujades, Director de la Congregació, el seu entusiasme per que les funcions dedicades al Cor de Jesús, sien lluïdes i esplendoroses.

Per fi s'anirà una mica el carnaval. Els tres darrers dies, favorits per un temps esplèndid, e-hi va haver trui i passeig pel carrer i plassa major, a on es tiraven a les belles forsa de paperins i a voltes polvos pudents.

Aquesta setmana ha mort a Ciutat el Notari Llambias que molts d'anys va esser notari d'Inca, i estava emparentat en varies families d'aquesta localitat.

Enviam el besabé a sa familia.

A Inca ha mort D.ª Jeroni Moragues Esposa del Jefe de Policia D. Antoni Barceló. Acompanyam al Sr. Barceló i familia amb el sentiment per la pèrdua que acaben de sofrir.

A la Imprenta d'aquest setmanari a l'actualitat es fan cèdules, per rectors de pobles, propis pel sortiment de la Parroquia.

Al darrera duen hermoses oracions preses del *Devocionari Litúrgic* compost pel M. I. Mn. Joan Quetglas.

Fa algunes setmanes que un estol de caminers adoben el camí de Mancor, que estava fet una calamitat com casi tots els camins veïns d'Inca.

Aixi ho vegem dels altres...

A una altra banda d'aquest número publicam un *Calendari de Cuina* que senyala els dies d'abstinencia i de dijuni de 1917. Els subscriptors que no facin colecció de *La Veu*, bé'l poren retaiar i aferrant-lo a un cartó, i pot servir de guia a les cuineres.

DELS QUE-VIURES

La Premsa de Ciutat torna ocupar-se del abandonament amb que han quedades les disposicions de la Junta provincial de subsistencies, que fassaven els preus dels principals que-viures. Es queixava i amb raó de que, mentres aquests preus tornen enfilarse fins els niguls, aquelles disposicions són lletra morta i son trepitjades pels meteixos que deuriem observar-les i fer-les guardar.

Amb mes motiu, tal vegada, que la premsa de Ciutat, poriem també nosaltres queixar-nos de la falta de compliment amb que s'estàn a Inca dites disposicions; ja que les patates es venen a 25 i 30 céntims el Kilo, i no diguem res dels altres comestibles que tot està a un ui, i que la gent pobre no pot consumir per la falta de recursos.

Es d'esperar que les autoritats e-hi posaran remei en lo que puguen que si la cosa no muda, haurem de dijunar de bon de veres, fins-i-tot els qui no'n tenen obligació.

SOBRE LA CONGREGACIÓ MARIANA

En gros entusiasme, els resucitats congregants de Maria Immaculada d'Inca, han acabat la tasca de representacions escèniques durant el passat carnaval.

La sala sempre l'hem vista repleta de nombrós públic i de selectes persones, les qui frenètica i francament aplaudien nostros actors, pagant aixi sos afanys.

Be és anat!

Això mos convida a preparar per la temporada hivernenque de l'any qui vé un bon remell d'obretes ben estudiades i millor declamades que fassin les delicies del públic sà d'Inca.

Dimars com-e remat, i per obsequiar d'alguna manera als desinteresats actors qui han pres part en les representacions escèniques d'aqueixa temporada, la Congregació Mariana, los convidà a un frafernal apat d'alt el Puig de Santa Magdalena.

Feia un dia de reis.

El sol—un sol de Maig—a les totes mos encalentia i enlluernava.

I desde aquelles altures fruïrem contemplant bells panorames... centenars de pobles comercants que part que's donessin les mans... i fins hi tot verem les costes de Manorca.

Després de visitar a la garrida Santa Magdalena i a toc de la una, compareguerem dins l'espaiós manjador, ont mos esperava un reconfortant arrosó, capàs de tentar a qualsevol anacoreta.

Se serví un dinar esplèndid i abundant.

Me guardaré prou de transcriure els plats que mos serviren per no tentar,—ara qui som en temps de corema—als qui no tenen bul-la; però sols diré que allò era un dinar de duro.

Al final es destaparen dues botelles repletas... de lo bueno, que feia reviure els esperits i xarrar fins i tot als muts; i en vols de parlaments!

Comensà a parlar Mossen Josep Aguiló i brindà per l'eixamplament de la Congregació i son discurs ve esser un programa que amb el temps desenrollarem a Inca, els Joves congregants.

A continuació el Director dels Germans de la Doctrina Cristiana s'oferí a cooperar amb entusiasme, possant a la disposició de sa Congregació Mariana el local i dependencies de Ca-seva.

Feren rosegai al Director i parlaren En Jaume Estrany, En Miquel Durán, En Gayetà Aguiló, En Toni Adrover, En Bartomeu Caimari, En Bernat Aguiló, En Manuel Elvira i En Toni Socies.

Folla i estrepitosament aplaudirem el rallar resolt i fogós dels uns; i el parlar calmós dels menos nostrats an l'art del enraonar acullint; amb indulgencia els curts intervals entre i entre de cada parrafada que com embronzida prenien aquells fitans oradors, que si se turaven no era per manco de paraules sinó per abundancia de ideás que's barallaven per aixir a fora.

Tot va anar de primera.

Mos despedirem de Sta. Magdalena, cantant una salve i a Inca falta gent.

B. C.

Lista del sorteo de los mozos del reemplazo de 1917

- 1 Facundo Flores Horrach
- 2 Jaime Campaner Coll
- 3 Antonio Campins Morey
- 4 Antonio Socias Martorell
- 5 Pedro Juan Llompert Gelabert
- 6 Francisco Tortella Llompert
- 7 Sebastián Perelló Perelló
- 8 Juan Bestard Seguí
- 9 Bartolomé Seguí Beltrán
- 10 José Amer Mateu
- 11 Bartolomé Truyol Romá
- 12 Gabriel Truyol Gomila
- 13 Jaime Prats Quetglas
- 14 Bernardó Coll Moragues
- 15 Juan Aloy Cantarellas
- 16 Jorge Genestar Oliver
- 17 Bartolomé Gual Seguí
- 18 Sebastián Llabrés Llabrés
- 19 Martín Suau Rotger
- 20 Bartolomé Caimari Noguera
- 21 Jaime Ferrari Nicolau
- 22 Bartolomé Salas Mulet
- 23 Pedro Antonio Mayrata Bennasar
- 24 Rafael Aguiló Valls (Calle Mayor)
- 25 Juan Corró Ferrer
- 26 Andrés Prats Llabrés
- 27 Juan Ferrer Balle
- 28 Juan Alorda Cantarellas
- 29 Martín Munar Rayó
- 30 Francisco Beltrán Maura
- 31 Juan Seguí Martorell
- 32 Bernardo Grau Salas
- 33 Carlos Gimenez Ruiz
- 34 Andrés Seguí de Coloma
- 35 Juan Pou Llabrés
- 36 Guillermo Truyol Perelló
- 37 Lorenzo Quetglas Genestra
- 38 Bernardo Ramis Ramón
- 39 Gabriel Payeras Tortella
- 40 Francisco Quetglas Pieras
- 41 Miguel Amer Fiol
- 42 Francisco Ferrer Sama
- 43 Magín Pujadas Llabrés
- 44 Tomás Capellá Ferrer
- 45 Sebastián Grau Planas
- 46 Gabriel Perelló Perelló
- 47 Francisco Noguera Domingo
- 48 Jaime Rosselló Domenech
- 49 Miguel Estrañy Arrom
- 50 Francisco Barceló Carreras
- 51 Miguel Ramis Oliver
- 52 Joaquín Pastor Pastor
- 53 José Beltrán Figuerola
- 54 Jaime Pol Pol
- 55 Juan Basa Basa
- 56 Miguel Sampol Antich
- 57 Antonio Mateu Oliver
- 58 Jaime Estelrich Ferrer
- 59 Pedro Juan Planas Prats
- 60 Mateo Grau Pascual
- 61 Bartolomé Martorell Martorell
- 62 Juan Llinás Ferrer
- 63 Bernardino Seguí Beltrán
- 64 Miguel Alzina Mateu
- 65 Antonio Coll Vila
- 66 Andrés Bonafé Llompert
- 67 Pedro Juan Vallespír Cantarellas
- 68 Bartolomé Ferrer Seguí
- 69 Pedro Agustín Amer Mir
- 70 Martín Borrás Ferragut

- 71 Rafael Aguiló Valls (Calle Monjas)
- 72 Juan Perelló Perelló
- 73 Francisco Pieras Seguí
- 74 Juan Pujadas Coll
- 75 Lorenzo Crespí Socias
- 76 Miguel Lladrés Mulet
- 77 D. Pablo Ferrer Madariaga
- 78 Gabriel Coll Bennasar
- 79 Bartolomé Mir Planas
- 80 Baltasar Jofre Jaume
- 81 Juan Beltrán Ferrer
- 82 Ramón Martorell Sureda
- 83 Antonio Planas Saurina
- 84 Mateo Llobera Pieras
- 85 Guillermo Rayó Ferragut
- 86 Gabriel Beltrán Coll

Inca 18 Febrero 1917
El Alcalde,
DOMINGO ALZINA.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	75'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'00	id.
id. per bestia	a	22'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.

Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá

Funcions Religioses Coremals

A LA PARROQUIA

Tots els dies laborables, a les 6 del vespre, plàtica doctrinal pel Sr. Ecònom Mn. Miquel Llinàs. als nins i nines que han de fer la primera comunió.

Tots els dimars, dimecres i divendres, després del Rosari i el novenari respectiu que's faci e-hi haurà sermó de corema pel Pare Ginart de l'Oratori.

Els dilluns i els dijous, e-hi haurà *Via-Crucis*.

Els diumenges, el meteix orador, farà'l sermó de l'ofici i el del cap-vespre.

Els diumenges a vespre, es continuaran la devoció de *Les set paraules* del Sant Cristó.

Durant la novena de Sant Josep cada dia e-hi haurà sermó.

A SAN FRANCESC

Seguint la costum dels altres anys, tots els diumenges i dies festius entrada de nit e-hi

haurà sermó predicant un Pare de la Comunitat de Franciscans.

Tots els dimars es continuaran la devoció dels *Tretze Dimars* i els demés dies de la setmana es faràn els *Via-Crucis*, llevat els dijous que es farà l'exercissi de *La Bona Mort* i els dissabtes la devoció *sabatina*.

SE VENDE.—Un armario de madera con vidrios y cajones, grifos para ácidos, manómetros ingleses, bomba para jarabear sifones, maquina para llenar sifones, soplete para soldar metales, correas para máquinas y un malacate para una caballeria; todo en buen estado y por módico precio. En la calle de la Fortuna n.º 3 informaran.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Lepósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca).

Tip. M. Durán.—Inca

CALENDARI DE LA GUINA

Dies de abstinencia i de dejuni de l'any 1917

JANER

Cap dia d'abstinencia ni de dejuni.

FEBRER

Día 21. Dimecres de Cendre.	Dejuni sense abstinencia.
Día 23. Divendres 1.º de Quaresma.	Abstinencia i dejuni.
Día 24. Dissabte	Dejuni sense abstinencia.
Día 28. Dimecres	Dejuni sense abstinencia.

MARÇ

Día 2. Divendres 2.º de Quaresma i Tempores	Abstinencia i dejuni.
Día 3. Dissabte	Dejuni sense abstinencia.
Día 7. Dimecres	Dejuni sense abstinencia.
Día 9. Divendres 3.º de Quaresma.	Abstinencia i dejuni.
Día 10. Dissabte.	Dejuni sense abstinencia.
Día 14. Dimecres	Dejuni sense abstinencia.
Día 16. Divendres quart de Quaresma	Abstinencia i dejuni.
Día 17. Dissabte	Dejuni sense abstinencia.
Día 21. Dimecres	Dejuni sense abstinencia.
Día 23. Divendres quint de Quaresma	Abstinencia i dejuni.
Día 24. Dissabte	Dejuni sense abstinencia.
Día 28. Dimecres	Dejuni sense abstinencia.
Día 30. Divendres sisé de Quaresma.	Abstinencia i dejuni.
Día 31. Dissabte	Dejuni sense abstinencia.

ABRIL

Día 4. Dimecres Sant	Dejuni sense abstinencia.
Día 6. Divendres Sant, seté de Quaresma	Abstinencia i dejuni.
Día 7. Dissabte Sant	Dejuni sense abstinencia.

MAIG

Día 26. Dissabte, vigilia de Pentecostés	Abstinencia i dejuni.
--	-----------------------

JUNY

Día 1. Divendres de Tempores	Abstinencia sense dejuni.
------------------------------	---------------------------

JULIOL

Cap dia de abstinencia ni de dejuni.

AGOST

Día 14. Dimars, vigilia de la Assumpció	Abstinencia i dejuni.
---	-----------------------

SEPTEMBRE

Día 21. Divendres de Tempores	Abstinencia sense dejuni.
-------------------------------	---------------------------

OCTUBRE I NOVENBRE

Cap dia de abstinencia ni de dejuni.

DESEMBRE

Día 21. Divendres de Tempores	Abstinencia sense dejuni.
Día 22. Dissabte, vigilia anticipada de Nadal	Abstinencia i dejuni.

Els dies de abstinencia son els dies anomenats vulgarment **DIES DE PEIX**, i en aquests dies no es pot menjar carn ni brou de carn, i aixó ni en un mateix ápat ni en ápatos diferents. Pero en tots els dies, tant si son de dejuni com de abstinencia, tant pels qui dejunen com pels qui no ho fan, es pot cuinar la carn o el peix amb llard, mantega o greix de qual-sevol classe que sia. Igualment es poden menjar ous i coses de llet.

Tots els dies, i sempre que es pot menjar carn, com son els dies de dejuni sense abstinencia, es pot mesclar carn i peix en un mateix menjar.

Pera disfrutar de aquests privilegis cal tenir la Bul·la de la Santa Creuada i la de Indult. Els pobres poden disfrutar aquests privilegis sense tenir obligació de adquirir la Bul·la ni de resar res pera aquest fi.